

det kunde siges at være særlig faretruende. Dette har forekommet os at være en urigtig Maade, idet det, naar det er en Kendsgerning, at de farlige Fag ikke i nogen nærværdig Grad, eller maaske slet ikke, lønnes højere, somme Tider endda snarere lavere end de øvrige, vil være urigtigt at lægge Byrden paa dem. Vi ere gaaede ud fra, at man maa betragte denne Sag rent samfundsmæssig og sige, at det ene Menneske maa under saadanne Forhold søge at støtte det andet, at vi i det hele taget udgøre et Samfund, hvis forskellige Klasser og Dele have en nøje Forbindelse med hverandre, og hvis forskellige Klasser og Dele som Folge deraf maa støtte og styrke hverandre.

Endvidere udtalte Regeringens Forslag, at det kun var under Arbejdet, at Arbejderne vare forsikrede, de vare det kun inden for Arbejdspladsen, Værkstedet i det hele taget, medens de udførte deres Arbejde. Der fremkommer derved ret meningsløse Forhold, hvad der er blevet fremdraget mange forskellige Eksempler paa. Det vilde være meningsløst, at en Arbejder ikke var forsikret mod Folgerne af Ulykkestilfælde længere end i den Tid, han stod paa sin Arbejdsplads. Man vil f. Eks. kunne tænke sig, at en Mursvend staar en Minut, før Arbejdstiden holder op, inde i Gaarden ved den Bygning, hvorpaa han arbejder, og at en Kammerat kommer til at tage en Mursten ned i Hovedet paa ham. I det Tilfælde er han forsikret og faar sin Erstatning. Hvis han derimod har været saa uheldig at faa sin Fratse paa og er lige kommen uden for Porten og ud paa Gaden, og da faar Stenen i Hovedet, ja, saa er han ikke forsikret. Derfor have vi i vort Forslag fremstillet det saaledes, at Forsikringen gælder saavel under Arbejdet som uden for Arbejdet, overalt. Endvidere var det en Bestemmelse i Regeringsforslaget, at Arbejdet skulde udføres for og lønnes af en anden. Hvis ikke dette var Tilfældet, henvises vedkommende til en særlig Paragraf, nemlig § 28, hvor der var givet Lejlighed til Selskabsforsikring. Men ogsaa her finder man, at der kunde fremkomme ganske ejendommelige Meningsløsheder. Jeg behøver kun at henvise til f. Eks. det lille Haandværk, og man vil da se, hvor vanskeligt det er i det Samfund, vi for Øjeblikket arbejder i, at pege paa en bestemt Afskillelse mellem Arbejdere, Arbejds-

givere og dem, som arbejde for sig selv. Det lille Haandværk er jo saaledes stillet, at den Mand, der i Dag arbejder for en anden Mand, altsaa staar som Arbejder, maaske i Mørgen sidder hjemme i sit eget Værksted og arbejder for sig selv, naar nærliggende Arbejdet er sluppet op hos den Mand, han hidtil har arbejdet for, og i Overmorgen kan det være, at han faar saa meget Arbejde — der kan være kommet en travl Tid, en Sæsonetid — at han er nødt til at antage Lønnet Hjælp, og han bliver da Arbejdsgiver. Naar der saa er gaaet nogen Tid, kan denne Historie begynde forfra, og det bliver saaledes vanskeligt for disse smaa Haandværkeres Vedkommende at sige, hvor de i Virkeligheden høre hjemme, om de ere Arbejdsgivere eller Arbejdere eller høre til den Klasse, der siges at arbejde for sig selv. Endvidere er der jo ved dette udelukket en stor Klasse Medborgere, som vi synes absolut maa med, og det er de smaa handlende og næringsdrivende, hvoraf der jo ikke er saa ganske saa. Ogsaa de kunne gøre Krav, mene vi, paa at være forsikrede. Hvad enten et Menneske ernærer sig ved dette eller hint, naar han da skal ernære sig ved sit eget Arbejde, og det Udbytte, han faar derfor, ikke er stort større, end at det akkurat kan slaa til, er det lige tungt for ham at komme til Skade. Det er lige vanskelige Forhold, han bliver fastet ind i, naar Ulykken rammer ham, enten han tilhører det ene eller det andet Fag, og det kan derfor kun meget vanskeligt lade sig gøre for os at stille disse Folk ad. Paa alle disse Omraader, som jeg her har nævnt, viste det sig i Diskussionen, at det var temmelig umuligt at finde en retfærdig Grænse. Det er jo dette, det altid vil komme an paa, at kunne sige: Her er Grænsen, her paa den ene Side af denne Streg staa alle de, der ere forsikrede. Blot man kommer den mindste Smule paa den anden Side, ere vi uden for de forsikredes Kreds. Det at drage denne Streg blev temmelig flant under Forhandlingen henede betegnet som ret umuligt, naar denne Grænse da skulde være nogenlunde retfærdig. Se, disse Mangler, som der altsaa var ved Regeringsforslaget, disse mange Indvendinger, som den Gang fremkom, og som vel have bidraget deres til, at Forslaget ikke